Debreczen, 1898. XXV. évfolyam 143. sz. Csütörtök, junius 23.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

A magyar tanárok.

Irta: **Konoz Ákos.**

Debreczen, junius 23.

Vendégek érkeznek hozzánk a jövő hó elején. A tanitásügy apostolai, az országos tanáregylet tagjai látogatják meg városunkat, melynek összes számbavehető tényezői már hetek óta azon fáradoznak, hogy a szellemi arisztokraták jól érezzék magukat városunk falai között.

A magyar tanárok megérdemlik, hogy tisztelet vegye körül őket ott, ahol megjelennek. Becsületes munkásság, fárasztó tevékenység az ő nemes pályájuk kisérői, melyekkel szemben igen gyakran, sőt legtöbb esetben nincs arányban az a csekély fizetés, melyért nagyon, de nagyon meg kell dolgozniok.

Egész életük munkában telik el. Tanitnak, nevelnek és maguk is folyton tanulnak. A jó tanár nem állhat meg az önképzésben tanulmányai bevégeztével, nekia tudomány haladását figyelő lélekkel kell kisérnie, mert különben nem nevelhet csak hiányos képzettségü ifjuságot. S minthogy a különböző águ tudományok többé-kevésbbé rokonságba állanak egymással, nemcsak a maga speczialis tantárgyát kell kiaknáznia, hanem tudnia kell a többinek is fejlődését, mely munka sok tanitást, olvasást, elmélkedést és összehasonlitó tudást kiván.

Emellett van-e pálya, melyen annyi türelem szükséges, mint a tanári pályán? Ennek az elsajátitásához is hivatás, pályaszeretet és tudomány kell. Jaj annak a tanárnak, kit a tanulók nehezebb felfogása, értelmi fejletlensége, hanyagsága vagy gyermekes pajkossága kihoznak sodrából. Annak gyötrelem a tanári pálya és nem érzi sohasem azt a boldogitó öntudatot, mely a legszebb erkölcsi jutalma a tanár önfeláldozó türelmének, sokszor igazán emberfeletti munkájának.

Sokszor, nagyon sokszor a tanárnak a szülők közönyösségével is kell küzdenie. Amit az iskolában épit a gyermek eszén és szivén, azt otthon a tulzó szeretet romba dönti. Kezdheti a tanár előlről a munkáját. A kis nebántsvirágnak otthon mindig igaza van. Ha megbukik, a tanár az oka. Ha szigoru a tanár, akkor ráfogják, hogy lelketlen, ha igazságosan birálja el a tanuló hibáit és fogyatkozásait, akkor üldözi a diákot, egyszóval nagyon kevés szülő van, ki együttmunkál a tanárokkal és én éppen ebben látom okát ama szomoru tapasztalásnak, hogy egy-egy osztály ötven tanulója közt alig akad nehány kiváló szorgalmu tanuló.

A tanitás fárasztó, a nevelés gondos, sok türelmet igénylő munkái mellett szóljak-e a gyakorlatok javitásának emésztő foglalatosságáról, mely a legkipróbáltabb tanár türelmét is erős próbára teszi? Tapasztalatból mondhatom, hogy ez a legrettenetesebb munka, mely tönkre teszi a legerősebb idegeket is, rontja a szemet és igen sokszor elkeseriti a tanárt, mert ilyenkor látja, hogy hosszu fáradtságos tanitása és magyarázatából a gyakorlatok irásánál nem maradt meg semmi sem a tanuló fejében.

Nem hiába tartották a régiek, hogy Quem Dii odere, paedagogum fecere. Nehéz, fárasztó emésztő pálya az és éppen azért a tanárok, kik a nemzetet nevelik, nagyon is rászolgálnak tiszteletünkre.

Különösen pedig nagy tisztelet illeti meg a magyarországi tanárokat, kik mindenkor magasan lobogtatták a kultura zászlóját. Magas müvellség lakik legtöbbjében s komoly tudás jellemzi az egész diszes testületet. Hivatásuknak élnek s a neveléstanitás munkájából fennmaradt idejüket öntökéletesedésükre szentelik és igen nagy részük maradandó becsü müveket rak le évenként a tudományok oltára.

Munkás emberei tehát mindannyian az országnak és a társadalomnak. Áldásos müködésük nyomában a nemzeti haladás erősödik, a tudomány gyarapodik, a szép müvészetek virágzanak. — Nagynevü embereket nevelnek a hazának, jellemben erős, egészséges gondolkozásu és szivben nemes férfiak lesznek azokból, kik kezeik alól kikerülnek, már az iskolában lelkükbe oltva a kötelességszeretetet, a becsületet, az életre szükséges nemes hajlamokat.

Debreczen szab. kir. városa tehát, mely évszázadokon keresztül gazdag volt tudós, bölcs, a nevelés és tanitás önfeláldozó munkájában fáradhatatlan tanárokban, kik diszére voltak a tudománynak: nem csak magyaros vendégszeretettel, de egyszersmind hálás szivvel is fogadja falai közé nemzeti kulturánk igazi apostolait és közönségünk boldog lesz, ha a tanárok, fárasztó munkájuk után, a szüneti idő első napjait derült kedélylyel töltik el közöttünk . . .

= **Ludvigh János.** A hivatalos lap a következő királyi kéziratot közli:

Magyar miniszterelnököm előtertesztésére megengedem, hogy Ludvigh János, a közigazgatási biróság másodelnöke, saját kérelmére, állandó nyugalomba helyeztessék és hogy neki ez alkalomból, sok évi kitünő szolgálataiért, elismerésem tudtul adassék.

Kelt Bécsben, 1898. évi junius hó 14.

Ferencz József, s. k.

Bánffy, s. k.

*

A főrendiház szervezetének módositásáról szóló 1885.: VII t.-cz. 5 §-a alapján, m. minisztertanácsosom előterjesztésére Ludvigh Jánost, a közigazgatási biróság nyugalmazott másodelnökét, élethossziglan a főrendiház tagjává kinevezem.

Kelt Bécsben, 1898. évi junius hó 14.

Ferencz József, s. k.

Bánffy, s. k.

Nyilt levél a szerkesztőhöz.

Debreczen, junius 23.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Becses lapja 142-dik számában olvastam „Az öreg tanitó“ czimü vezérczikkét, mely czikk — nem restellem bevallani, a könnyekig inditott meg. Ön Szerkesztő Ur, szivébe, lelkébe mártotta tollát és méltatta a hajdu-szoboszlói kath. tanitó tragikus sorsát, a ki 40 évi küzdelmes, bú- és bánatteljes, az élettel való való harczot megunván, kioltotta életét. Ön Szerkesztő Ur, a ki — Goethével szólva — kenyerét soha sem ette könnyek közt, bánatteljes éjszakákat soha sem töltött, még is áthaotta, megdöbbentette keblét a hajdu-szoboszlói tanitó gyászos sorsa, aki 40 évig ette kenyerét könnyek közt, aki — ki tudja megmondani — hány átvirrasztott éjszakát töltött ágyán átkozva gyászos sorsát, a mely őt a tanitó, bár magasztos, de rögös és háládatlan pályára vezette. Eme tragikus véget ért szegény tanitó sorsa felázitotta nemes érzelmét és meghatóan, megrázó szavakkal irta le gyászos kimultát.

Az én tollam sokkal gyarlóbb, semhogy ily megkapó szavakban mondjak Önnek köszönetet azokért a lelkes sorokért, amelyekkel sikra szállott a szegény és az inséggel küzdő tanitókért. Ha sok ily barátja volna a 300 frtos tanitóknak, a kik oly hévvel, oly odaadással szegődnének szószólókká érdekökben, ugy az a szégyenletes minimális tanitó fizetés már régen a multé volna csak.

Ámde a szoboszlói tanitó sorsa nem egyedül áll! Sokan, nagyon sokan küzdenek, harczolnak, vivnak a sorssal, amig kifáradnak, elpusztulnak. — 27000 tanitó közt aránylag véve egy legkisebb az öngyilkosok perczentje, mivel a tanitók 99 százaléka idealista és a mit a mostoha

sors tőlük anyagilag megtagadott, azt a hiányt kipótolja náluk az idealizmus, a mely őket a tanitó tövises pályájára vezérli.

És ha mégis akadt tizezer közül egy, a ki kifáradt a folytonos küzdelemben, a mint kifáradt a szoboszlói katholikus tanitó is, ellehet képzelni mennyit szenvedett, mennyit küzdött.

És vajjon ki annak az oka, hogy egy tanitó, aki négy évtizeden át tanitotta, nevelte a fiatal generácziót, nyomorból kénytelen elvetni életét és még nagyobb nyomorba taszitani családját?

Senki más, mint maga a társadalom. Nálunk sajna, a társadalom mindent a kormánytól vár és ha az a kormány javitólag és segitőleg fel akar lépni, azt mondják: „Ime a kormány növeli omnipotentiáját!“ Ezt tapasztaltuk az 1893/26-ik törvényczikk és a kongrua rendezését czélzó törvényczikkel szemben. A kormány készségesen fölemeli a tanitó fizetését 4—500 frtra, ámde a felekezetek merevsége, szükkeblüsége, az autonomia kába féltékenysége nem engedi meg az állam subventiójának igénybevételét; szükkeblüségük pedig nem engedi, hogy ők maguk adják meg a 4—500 frtot annak a szegény vidéki tanitónak.

És eme jéghideg közönynek aztán az a szomoru következménye, hogy a sorssal való folytonos küzdés fölemészti a szegény tanitó idealizmusát, föl az erejét és az egyik a vasut robogó gépe alá veti magát, a másik pedig önkezével oltja ki életét. És a társadalom napi rendre tér a szomoru tény fölött. De nem tér napirendre! Ime Ön igen tisztelt Szerkesztő Ur megszólaltatta eme szerencsétlen kollega lelkét, kinek küszöbére a kérlelhetetlen sors és még kérlelhetetlenebb társadalom felirta sötét betükkel a „lasciate ogni speranzá“-t; — megszólaltatta azt! Hála és köszönet érte! Vajha ne maradnának e lelkes sorok a pusztában elhangzott szavak. De én hiszem, hogy nem maradnak azok. Az illetékes tényezők elolvassák azokat és nagyon elkérgesedett kebliieknek kell lenniök, hogy nyomot ne hagyjanak szivökben. — A sir csak a testet hantolja el, de a lelket, a szellemet nem. És a hajdu-szoboszló öreg tanitó lelke és szelleme még a sirból is kisérteni fog és megfogja szólaltatni azokat, a kik oly nemesen tudnak érezni és gondolkozni, mint Ön is Szerkesztő Ur!

Maradok igaz hive

Kuthi Zsigmond.

Tanügy.

*** A debreczeni piarista algimnáziumba** a tanulók feltétele a tanév végén és pedig junius 30-án, julius hó 1. és 2-ik napján a délelőtti órákban 8 órától ½12-ig eszközöltetik. Amennyiben a felveendő szám be nem telik, szept. hó három első napjain is tartatik beirás. A felvételi dijak 5 frtot tesznek, ez alól felmentésnek helye nincs. Minden tanuló szülei vagy azok helyettese kiséretében tartozik az igazgatóságnál megjelenni, a legközelebb elvégzett isk. évi bizonyitványnyal. Az első osztályba oly növendékek vétetnek fel, kik életök kilenczedik évét szeptember hó 1-seje előtt már betöltötték és bizonyitványt mutatnak fel arról, hogy a népiskola IV-ik osztályát jó sikerrel elvégezték. A felvételkor tartozik a tanuló felmutatni keresztvagy születési levelét, továbbá orvosi bizonyitványt arról, hogy mikor volt utoljára beoltva s mily eredménynyel. — Gymn. igazgató.

A mi komikusunk kalandja.

— Ének Nyilassy Matyiról. —

A nagykedvü komikust az idén is beinvitálták az aradi népünnepélyre és Matyi szépen elkalandozott a vidám városban, ahol nagyon sok az ő kedvelője. Ott ejtettek ő érette legtöbb könyet, mikor Szegeden meghalt, — de csak tréfából. S mikor föltámadásából az aradiak közé került, ugyancsak volt vele mulatozás.

Most pedig a jelen való kalandját beszélik Aradon és erről szerkesztődik ki ez a kis czikkely.

Az örök világosságnak több izben fölajánlott, de mindannyiszor vidáman föltámadt Nyilassy Mátyás egyszer szerződést kötött az aradi dalegylettel. A szerződés szerint, — amelyet Mátyásunk és czimborái előtt nem egészen ismeretlen sárgaföld pecsételt meg — amikor a dalegylet népünnepélyt rendez. Mátyás kötelezve vagyon a világnak bármelyik végéről vagy elejéről, tengeren tul, Amerikából, Gaurizankarról vagy a szibériai ólombányákból eljönni és a népünneyélyen néhány nevetésre irányitott dalt, nemkülönben tréfás mókákat előadni. És Mátyás a Nyilassy eddig pompásan betartotta a szerződést.

Tavaly már nem mondtak róla semmit, csak jót — ami persze csak halálhirével kapcsolatban lehetett — mikor lement az aradi népünnepélyre, hol is vidáman beiktatták az ujszülöttek közzé.

A szerződésről Nyilassy az idén sem feledkezett meg, a vasárnapi népünnepélyre ujra megjelent Aradon, „ezen a jó lump városban“.

Azt mondják, álszakállal és sváb parasztnak öltözve szökött meg a direktorától, de ott volt. Hanem a népünnepély alatt sehol sem volt látható A nép az ántré fejében követelte Matyit, a dalegyletek pedig sorra járták a liget berkeit és zugait, ezt kiáltozva:

— Mátyás, hol vagy?

Azonban Mátyás nem adott életjelt magáról. A nép már vigasztalhatatlan volt, hogy nem láthatja a kerek, vidám arczu, nótárius-kedélyü szinész-embert, a mikor este előbujt Nyilassy Mátyás. A szomszédainak pedig titokzatos módon odasugta, hogy miért nem jött elő délután. Annak pedig nem volt regényes históriája: Mátyás a viszontlátás örömeire annyi aradi törzs-csimborával koczczintott, hogy délutánra élethüen játszhatta klasszikus szerepét, Frosch fogházőrt.

Kedélyes kis fogház . . .

A fogház tagadhatlanul igen kedélyes volt, olyannyira, hogy abban a kuplé-éneklés akadályokkal ment volna . . . E miatt maradt el a Nyilassy-programm, a melyet azonban este bőségesen kárpótolt a mókáival, meg a nótáival. Ugy egy-két óra felé azonban ujra igen kedélyessé vált a fogház . . .

TÁRCZA.

Egy csepp rum.

Irta: **A. Fogazzaro.**

A szemével hallgatást intett; az inas belépett a teával.

— Csak egyedül én halljam, — szólt halkan, ugy mint Leopardit.

Idegen létére szerette Leopardit; verseiből felolvastam neki koronkint, de nem szenvedhette, hogy e felolvasásoknál mások is jelen legyenek, Es estény nem olvastam: lázban voltam. Elbeszéltem barátnőmnek, minő látományaim voltak és véghetetlen szerelmünkről, mielőtt még ismertük egymást, mikor ő még nem is volt Olaszországban. Nem tudom, mi sugta nekem e perczben ezeket a szenvedélyes szavakat, melyek fékvesztetten törtek elő szivemből és visszatarthatatlanul tódultak ajkaimra. A cselédség ugyan eléggé tájékozottnak látszott viszonyunk felől és az elővigyázat fölösleges volt; de Elenát végtelenül bántotta, ha ritkán kitörő szeralmi ömlengéseimnek, véletlenül, csak egy percre is, mások is tanui voltak.

— Gyujtson a szamovár alá — parancsolt az inasnak. Bántott, hogy nem küldte el őt rögtön és mikor egyedül maradtunk, hallgatagon néztem az égő borszesz kék lángját. Elena is hallgatott, de hosszabb szünet után láttam, hogy két könycsep pereg végig az arczán, bár komoly tekintetü szemei nem voltak bánatosak.

— Elena! kiáltám fölindulva.

Egy mosolylyal és mozdulattal lecsendesitett, aztán intett, oltsam el a borszesz lángját.

— Beszélnem kell magával.

Nem lepett meg ez a magázás, néha még önnek is szólitott, az ilyen különczködéshez szokva voltam; de szavainak hangsulya megijesztett. Nem szólt azonnal; a nagy tükörüveg felé fordult, mely a loggát nyugat felől védte, kitekintett a sötét, nedves éjbe, nézte a kivilágitott Firenzét és kezeivel az óriási rhododendrom leveleit szorongatta, mely vérpiros virágaival a feje föjé hajolt.

A tea készen volt. Kitöltöttem Elena csészéjébe ás visszafojtva a torkomat szorongató érzést, rendes hangon tettem meg a szokott kérdést:

— Tejet vagy rumot?

Engedjék meg elhallgatnom, miért nem akarta Elena, hogy világosabban kérdezzem meg tőle, vajjon maradhatok-e még egy-két óráig éjfél után, mikor már kioltották a ház előtt a vasrács gázlángjait, sőt az előszoba lámpását is. Ugy egyeztünk meg, hogy ha Elena tej helyett rumot kér a teájába, akkor maradhatok. Ezért kérdeztem:

— Tejet vagy rumot?

Elena megfordult. Arczán már nem látszott a könycseppek fényes nyoma.

— Figyelj rám — szólt, mintha nem is hallotta volna a kérdésemet — egyszer azt mondtad, hogy az én jellemem nagyon is rejtélyes, valószinütlen ahhoz, hogy regényhősnővé tégy valamelyik müvedben. Nem ugy mondtad?

Igaz volt és nem tagadom.

— Pedig az nem áll — felelt hevesen. Te tulbecsülöd a kigondolt hősnőidet. Én azonban szebb, életteljesebb, igazabb vagyok amazoknál. Ugyan mondd, micsoda emberek találnák az én jellememet valószinütlennek? És aztán mi közöd neked hozzájuk? Azt hiszed talán, népszerü leszel valaha? És ha igen, azért nem szeretnélek jobban! Oh, én nem is tartom érdemesnek, hogy azokra a szegény emberekre gondoljak, akik alattunk állnak. Azt akarom, hogy valami szépet irj rólam, amikor majd elfelejteni kezdel.

Ellenmondólag vágtam szavaiba és megragadtam a kezét.

— Ujjászületni akarok a te képzeletedben — folytatta, átengedve jéghideg kezét — azt akarom, hogy ugy szeress, mint a többit, sőt még jobban. Megigéred ezt nekem?

— Elena kiáltottam — te az enyém vagy, örökre az enyém! Miért beszélsz igy?

Elena elsápadt, szemei türelmetlenül villogtak.

— Megigéred? — ismétlé elfult hangon — megigéred?

— Igen, igen — feleltem és még sok egyebet akartam mondani, de kezemet olyan erősen szoritotta az arczához és az ajkához, hogy valami megnevezhetetlen fölindulás elvette a hangomat.

— Nézz jól a szemembe — szólt, rám emelve tekintetét — hogy hiven lefesthess.

— Soha... sohasem leszek képes

Hölgy vigéez.

Korunkat sok ember a villany és gőz korának nevezi, persze többnyire azon városok lakosai, akiknél már van villany világitás, mi még egész jogosan tagadhatjuk, hogy ez a kor a villany és gőz kora, de határozottan merjük állitani, hogy az 1898. év a biczikli és vigéczek kora.

Félek, hogy az elfogult történet irók ezt nem merik megirni, azért örökitem tehát meg én ezen örök igazságot fehér papiron fekete betüvel.

Mindent ugy kell venni amint van és mindent oly szempontból kell tekinteni, amint az a lényegnek megfelel.

Például egy községi jegyző a tavaszi állat vizsgálatról a szolgabirájának igy jelentette :

Marha szempontból tekintve községünk igen jól áll.

Hogy azután mit szólott a szolgabiró ugy négy szemközt a nótárius urnak, azt nem tudom, de azt sem, hogy megértették-e egymást ?

Hogy a gőz hatalmának mennyire nem hisznek az emberek, ime egy példa.

A mult napokban egy városi dijnok egy kis szomszédos forgalmi utazást akarván megeszközölni és kiment a vasuthoz megváltani a jegyet, amelyet azután hogy országvilág lássa, hogy egy utassal van dolga, nagy hetykén a kalap szalagja melló tüzött.

Miután pedig az indulóház éttermében a sör 11 kr., egy szomszédos kis korcsmában pedig csak 8, a dijnok ur átkoczogott oda és elkezdett sörözgetni.

Az ő vonata 11 órakor volt indulandó.

Egy negyed tizenkettőkor a vendéglős kérdi tőle, hogy melyik vonattal akar elutazni ?

A tizenegy óraival, — feleli nagy határozottan.

Hisz az már elment, — mondja a vendéglős.

Hohó, nem lehet, — mondja ő, — itt a jegy ! és büszkén veregette mutató ujjával a kalapján levő biletát.

Csak mikor meggyőződött, hogy a vonat csakugyan itt hagyta, akkor nem ment sehogysem a fejébe, hogy hogy is merte ezt a gőzös megcselekedni egy városi urral.

Ez az ur elhiszi, hogy a gőz korszakát éljük.

A nagylétaiak azonban a biczikli mellett bizonyitanak, mert állitólag az ő vonalukon azokat a táblákat, hogy „Vigyázz ha jön a vonat" leszedték és helyette a mozdony vezetőnek szólót szegeztek fel, a melyeken ez van irva: „Vigyázz vasut, ha jön a biczikli !"

Ma minden biczikli, a fiskalis bicziklin adja be a keresetet, a biró biczikiin hoz itéletet, az irattárnok biczikiin adja ki az iratokat a végrehajtónak, a végrehajtó biczikiin tüzi ki az árverést és az alperes biczikiin vágódik plüre.

Az orvost biczikiin hivják a beteghez, a receptet biczikiin viszik a patikába, a patikus biczikiin viszi haza a gyógyszert, a beteg biczikiin veszi be, a lelke biczikiin megy a menyországba vagy pokolba, és a halott biczikiin megy ki a temetőbe.

Természetesen a hölgyek is siettek biczikiizni.

Eddig a vigéczek kara ment volt a női beavatkozástól és uram-fia tegnap megjelent az első hölgy vigécz.

Különös egy helyzetbe jut az ember a hölgy vigéczczel szemben.

A him vigéczet már egyszerüen kikergettük és ő ezt nem is veszi már zokon,

De a hölgy vigécz az már más, én a következőképpen jártam el vele.

Még nem tudom bájos idegen, hogy Angyalnak vagy Nagysádnak szóllitsam-e ?

Én Singer és Wolffner vagyok.

Ah ! hogy énekes, azt elhiszem, de hogy farkas is legyen azt merem tagadni.

— Nagyon szép áruim vannak !

— Azt sejtem ! Károlyi biblia . . .

— Tehát kegyed a bibliás asszony ? Parancsoljon helyet foglalni ! Zsuzska hozzon két fagylaltot és 10. süteményt.

— Ön nagyon előzékeny !

— Hölgyekkel szemben velem született betegség.

— Részlet fizetésre is lehet ?

— Lássa Nagysád, ez pompás idea, mindenütt van már részlet fizetés, csak e téren hiányzott még, kegyed tehát uttörő munkát végez.

Önnek kell az uttörőnek lenni, mint hirlapirónak és a munkámban segitségemre lenni.

— Kérem ezer örömmel, tegye le a felöltőjét és érezze magát otthonosan, szemeiben látom égni az égi lángot, forró ajjakának egy érintése kicsal belőllem két részletet.

— Menjen maga tolakodó, én védtelen nő vagyok, vegyen Aranyt, Mikszáthot vagy Jókayt, de nekem itt ne kurizáljon !

Tehát kegyed könyvben utazik, ez elszomorit, de legyen szerencsém holnap és akkor megcsináljuk a kötést.

Jó kérem, hat órakor itt leszek.

Most ezer kétség közt irom e sorokat, mert olvasom az ujságban, hogy a főkapitány ur rárecsesentett a vigéczekre, ha vajjon Singer és Wolffner megjelenik-e nállam a mondott időben ? mert én érzem, hogy sluszszot kell kötnöm ezzel a vigéczczel.

Hanem száz szónak is egy a vége, jól tette főkapitány ur, hogy közibök vágott ezeknek a részleteseknek, hát ha még tudná, hogy azokat a szegény embereket Pécsen, meg Isten tudja hol perlik ezek a firmák, még talán a nyakukat is kitekerné.

Csak az én vigéczemnek ne legyen ma hét óráig semmi bántódása, mert gyüjteményemből hiányozni fog egy érdekes példány.

J . . ő

---

a te delejes tekintetedet leirni — feleltem.

Ő tudta ezt ; már máskor is mondtam neki, hogy emberi szavak nem képesek az ő tekintetének sajátszerü jellegét visszaadni. Szomoruan mosolygott és kezemet szivére szoritva mondá :

— Amit legnehezebb megérteni, leirni, az itt rejlik, a szivemben...

— Elena — szóltam gyöngéden — ezért sirsz ? Ezért ijesztettél ennyire rám ?

Akkor mondta nekem ama keserü szavakat, melyek emléke még most is kisért magányomban, álmatlan éjszakákon át. Levelet kapott Lithvániából, hozzá kevéssé méltó, talán nem is egészen őszinte rokonoktól, akik hosszu bevezetés után Elena nemesszivüségére hivatkoztak és könyörögtek neki, hogy térjen vissza hideg hazájába. Elena tudta, hogy a hideg éghajlat és a szerelem meg fogja ölni őt. És mégis elutazott másnap. Végzetes szenvedélye vitte erre az utra ; az önfeláldozás nagy és nemes érzése, ez vitte el Vilnába, ahová senkinek sem volt szabad követni őt.

Szeretném elfeledni azokat az őrült dolgokat, miket ama borzasztó órában szokottt skeptikus nyugalmam daczára, mondtam és tettem : de az asztal márvány lapját, amit dühösen vertem összeszoritott ökleimmel, könnyebben törhettem volna darabokra, semmint megmásithattam volna kérésemmel és fölháborodásommal Elena elhatározását.

A végén aztán önzéssel vádoltam ; szemére hánytam, hogy csak önmagára gondol, mindig önmagára és ugy ölti magára az erény köntösét, mint valami párisi szép ruhát és az önfeláldozással ékszer gyanánt ékiti magát, csak hogy a többi halandó fölött állhasson és bámulhassa önmagát. De alig mondtam ki e vádat, már is térdre estem előtte és bocsánatot kértem.

— Nem — felelé fölemelkedve — talán jobb, ha haraggal válunk el ; kevesebbet fogunk szenvedni.

Hiába könyörögtem neki, folyton térdelve előtte, hiába iparkodtam őt meggyőzni, kétségbeesetten szorongatva a kezét.

— Kevesebbet fogunk szenvedni — mondta egyre, — kevesebbet szenvedünk . . .

Hangja remegett, küzdött a sirás ellen, de idegeinek ez a gyöngesége mintha bántotta volna ; kiszabaditotta a kezét az enyémből.

Fölugrottam. E perczben az óra éjfélt ütött.

Elena mereven állt ott, nem szólt, nem is nézett reám, várta, hogy távozzam.

Az asztalon ott feküdtek Leopardi versei ; kivettem a könyvből egy illatos olajágat, amit azelőtt való este Elena tett oda olvasójegy gyanánt, és halkan kérdeztem :

— Megengedi ?

Rámnézett gyönyörü szemeivel, ugy mint egykoron ; de nem szólt, beleegyezésének lekisebb jelét sem adta. Ugy éreztem, meghalok és letettem a kis olajágat.

Mielőtt távoztam volna, megálltam a küszöbön és még egyszer némán meghajtottam magamat. Elena nem mozdult ; alig halhatóan suttogá :

— A könyvében majd tökéletesebb leszek és ön jobban fog szeretni mint az életben.

Az inas jelenteni jött, hogy a kocsim megérkezett, de az eső csak ugy szakad.

— Kérem — szólt Elena, hogy elrejtse zavarunkat a szolga előtt — adjon még egy csep rumot.

Ingó térdekkel, mint a mámoros, közeledtem az asztalhoz, mialatt az inas távozott. A rumos üveg üres volt. Előbbi dühös kitöresemben megrepesztettem a kristály fenekét és a rum csendesen kiszivárgott és lefolyt a földre.

— Még kettőnk számára is van elég — szólt Elena.

Ezzel kinyitott egy kis arany medailont, ami a karpereczen csüngött és könyein át mosolyogva beleöntötte az utolsó csepp rumot, a mi az üveg szélén csüngött . . . — az utolsó cseppet boldogságunkból — ajkaihoz vitte a karpereczet. de mielőtt felém nyujthatta volna én az ő ajkairól szivtam föl az utolsó égető cseppet . . .

És annak az utolsó csepp rumnak a tüzét a szivem még most is őrzi és csak a halál lesz képes azt kioltani.

És mialatt dolgozom müvemen, amiben Elenát megörökitem, érzem, hogy amit valóban a szivemmel irok meg, azon megérzik ama csepp rumnak a sajátszerü illata, fantasztikus tüze.

Olaszból **Nimen.**

Előfizetési felhivás!

A **Debreczeni Ellenőr**, mely huszonöt év óta szolgálja lankadatlan buzgósággal a liberálizmus ügyét és egy pillanatra sem tért le arról az utról, mely az igazi szabadelvüség utja, a jövőben is ezen a mesgyén halad, mert tudja, hogy csakis a szabadelvü eszmék szeretete teheti nagygyá hazánkat és nemzetünket.

Huszonöt éves mult van a hátunk mögött s az a zászló, melyet huszonöt év előtt felvettünk, most is oly tiszta, mint akkor, midőn azt lapunk megindításakor kibontottuk.

És most, midőn ez uj évnegyedben lapunk tisztelt olvasóközönségét arra kérjük, hogy becsületes munkánkban szellemi és anyagi támogatásban részesitsen, egyben igérjük, hogy a modern hirlapirás minden szellemi erejével és teknikai eszközével arra fogunk törekedni, hogy olvasóink pártolását meghálálhassuk.

Lapunk előfizetési ára a régi marad:

Egy évre	. .	**10 frt**	**— kr.**
Fél	**„** . .	**5**	**„ — „**
Negyed évre	.	**2**	**„ 50 „**
Egy hóra	. .	**1**	**„ 25 „**

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágositásokat ád hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Otthon"-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyüjtőszekrényből a beadványok kivétetnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbiróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkatanitás. A kézügyesitő egyesüle főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden elészitő csoport. Szerdán és pénteken haladócsoport.

Népkönyvtár az árok-utczai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u 3—6-ig

—

— **A miniszterelnök Nyiregyházán.** *Bánffy* Dezső b. miniszterelnök a napokban *Feilitzsch* Berthold báró főispán és családja látogatására Nyiregyházára érkezett A miniszterelnök az egész napot családja körében töltötte — és jövetelének semmi hivatalos jellege sem volt. A miniszterelnök tegnap este a 9 óra 25 perczkor indulóvonattal visszautazott Budapestre.

— **A miniszter elutazása.** *Perczel* Dezső belügyminiszter tegnap este részt vett az unokaöcsese nászlakomáján az Angol Királynőben és az első felköszöntőt ő mondotta az ifju párra. Hauer Bertalannak pedig a miniszter ugy a mult alkalommal, mint most is tanusitott figyelméért és a kifogástalan szolgálatért elismerését fejezte ki; a miniszter és az ifju pár éjjel fél 11 órakor utaztak el a násznéppel.

— **Központi választmányi ülés a megyénél.** Hajduvármegye központi választmánya ma d. e. 10 órakor *Rásó* Gyula kir. tanácsos alispán elnöklete mellett ülést tartott, mely alkalommal az országgyülési képviselőket választók névjegyzékének egybeállitását végezték el.

— **Az uj lovassági laktanya.** Hatszázezer forintot mozgósit Debreczen városa egy uj huszárlaktanya épitésére, a mely még az idén majdnem annyi munkás embernek ad kenyeret, ahány huszár fogja majd abban a szép laktanyában a királyt és a házát szolgálni. — Az épitésre beadott zárt ajánlatokat tegnap d. u. bontották fel a városházán nagyszámu érdeklődő jelenlétében *Körner* Adolf tanácsnok elnöklése mellett, Ábrahám László főügyész, Aczél Géza főmérnök, Szilágyi János épitész, Zádor Lajos, Horváth István bizottsági tagok és Kondor Kálmán számvevő. — Összesen 42 ajánlat versenyez részint az összes-, részint csak egyes munkákért. Mihelyt az ajánlatokat a mérnöki hivatal egybeveti és az épitési bizottság is javaslatát megteszi, a tanács mindjárt határozni fog a felett, kire vagy kikre bizza ezen nagyszabásu épitést.

— **Épitkezések az állomásnál.** A debreczeni pályaudvar kibővitési munkálatainak három nagyobbszabásu része kerül kivitelre az idén. A teheráru raktárak területének feltöltése nagy részt már be van fejezve. Rövid idő mulva megkezdik a p staépület és a debreczeni fehértemploni országut felüljárójának épitését. Az árlejtést mindkét tárgyra nézve megtartották már a vasuti igazgatóságnál. Mint értesülünk, a postaépületre Stegmüller Árpád helybeli épitész, a felüljáró kőmives munkáira pedig Grünhut, kassai vállalkozó tették a legolcsóbb ajánlatot 45.000, illetőleg 51.630 frtért lévén hajlandók elvállalni a két rendbeli munkálatot. Valószinü tehát, hogy ő reájuk is bizza azt a m. á. v. igazgatósága. A felüljáró föld munkáját a vasut igazgatósága házilag készitteti el, a vasmüveket pedig a m. á. v. diósgyőri gyárára bizza. A felüljáró hid összes költsége mintegy százezer frtot tesz.

— **Tiz éves találkozó.** Azon ifjak, a kik 1887/88-ik tanévben végeztek Debreczenben a kereskedelmi akadémiát, tiz év után tegnap találkoztak ismét a kereskedelmi akadémia disztermében. Harmincznyolcz közül tizenketten jelentek meg. A többiek táviratilag, részben levélileg mentették ki magukat. *Bakos* Kálmán üdvözölte a tanári kart, melynek nevében *Báyer* József h. igazgató és *Fábián* Lajos tanár válaszoltak. Este az Arany Bikában bankettre gyültek össze. A házasemberek családostul jelentek meg. A lakomán a tanári kar jórészben résztvett.

— **Képviselő választók figyelmsbe.** Az 1876. évi XVIII. és 1874. XXXIII. t.-cz. alapján értesitetnek az országgyülési képviselő választásra jogosult lakosok, hogy az összeiró küldöttségek által bemutatott névsor nyomán a választók 1899. évi ideiglenes névjegyzéke a központi választmány által összeállittatott s ezen ideiglenes betüsoros névjegyzéke a városházánál Roncsik Lajos tanácsnok központi választmányi jegyző hivatalos helyiségében folyó évi julius hó 5-tól kezdve közszemlére kitétetett, hol is reggel 8—12 óráig e névjegyzékek megtekinthetők; délután 2—6 óráig ugyanott nevezett tanácsnok jelenlétében le is másolhatók. A névjegyzékek elleni felszólamlások a kitételtől számitott 10 nap alatt, vagyis julius 15-ig lesznek beadandók: az igy beadott felszólamlások a fent kijelölt helyen julius hó 16 tól kezdve megtekinthetők, s azokra vonatkozó észrevételek julius 16 tól 25-ig lesznek beadandók. Ugy a felszólamlások, mint az azokra vonatkozó észrevételek a központi választmányhoz intézve irásban adondók, be és pedig a központi választmány elnökéhez. A névjegyzék ellen saját személyét illetőleg bárki felszóllalhat. Ezen kivül mindenkinek jogában áll azon választó kerületben, melynek névjegyzékébe felvétetett, bármely jogtelen felvétel ellen, vagy kihagyás miatt felszóllalni. Kelt Debreczen sz. kir. város központi választmányának 1898. Juniué 16 án s folytatva tartott II-ik üléséből. Simonffy Imre, kir. tanácsos, polgármester, központi választmányi elnök. Roncsik Lajos, tanácsnok, központi választmányi jegyző.

— **A Zóna asztal társaság** vigalmi bizottsága már minden intézkedést megtett arra nézve, hogy a folyó hó 25-én, a lövöldében tartandó nyári mulatsága a „Zat" jó nevéhez méltóan sikerüljön. Az élvezetek egész sorozatát a délután hat órakor kezdődő *Hölgy-verseny tekézés* nyitja meg, mire már most felhivjuk a résztvenni szándékozók figyelmét. Gondoskodott a vigalmi bizottság arról is, hogy éjfél után a helyi érdekü vasut egy külön vonata, szükség esetén kocsik is álljanak a közönség rendelkezésére.

— **Az ipartestület ellen.** Debreczenben nem régen üdvös mozgalom indult meg az ipartestület megalakitása érdekében. Városunk legtekintélyesebb iparosai álltak össze, hogy megfontolván egy ilyen ipartestület alakitásából származható előnyöket, annak propagandát csináljanak és hovatovább felépitsék a nagy munkát. Különösen *Tóth* Kálmán fáradozott sokat ezen üdvös dolog létesitésén önzetlenül, teljes odaadással, a megvalósulás reményével. *Kurucs* Miklós és *Ekli* Gábor azonban ellenmozgalmat inditottak és a kereskedelmügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett beadványukban ellenezték az ipartestület megalakitását. Hosszas megfontolás után tegnap érkezett le Dániel báró leirata, melyben a tervbe vett ipartestület felterjesztett alapszabályait nem erősiti meg, mert az iparosok egyrésze *indokolatlanul* ellenszenvvel és bizalmatlansággal fogadja a testület létesitését. A miniszter azonban a maga részéről is kivánatosnak, sőt szükségesnek tartja azt, hogy Debreczen város területén az ipartestület törvényszerüen minhamarább létesitessék és ezen czélból felhivja a közönséget, hogy utasitsa az I. foku iparhatóságot, hogy mindenekelőtt megfelelő módon világo-

sitsa fel az üdvös tervet akadályozó iparosokat azon előnyökről, melyek a fizetendő csekély belépési és tagsági dijakkal szemben a testületi tömörüléssel járnak, azután pedig szólitsa fel az iparosokat ujabb nyilatkozatra az ipartestület megalakitása iránt.

— **Sertésvész**. H.-Hadházon és Konyáron a sertésvész járványszerüleg fel lépett, miért is a községeket, a vész megszünéséig zár alá helyezték.

— **A tüdővésztől való óvakodásról** czimmel a belügyminiszter füzetet adott ki, melyet a polgármesteri hivataltól mi is megkaptunk. A füzet tartalmát még a tavaszon egész terjedelmében közöltük.

— **Sikeres vizsga**. *Szikszay* Géza, Szikszay Lajos helybeli épitész fia, Budapesten az épitőmesteri vizsgát sikeresen letette.

— **Debreczen rövid ismertetése**. Azon alkalomból, hogy az országos tanáregyesület Debreczenben országos kongresszust tart; a tanáregyesület hivatalos lapjához *Debreczen rövid ismertetése* czimmel 86 oldalas igen csinos füzet van mellékelve. Lapunknak is beküldték a füzetet, mely *Sinka* Sándor a debreczeni ev. ref. főgymnázium igazgatója szakavatott munkája.

— **Mükedvelői előadás.** Ismét mükedvelői előadásról vettünk hirt. Ezt is iparos ifjak rendezik. Szinrekerül: Felhő Klári. Az előadás a Margit-fürdőben lesz. — Szereplők: Felhő Klári (Schnel Emma), Violáné (Menyhárt Rózsi), Abáné (Némethi Gizela), Rokkáné (Nagy Etelka), Katicza (Kaliczki Emma), Fátyol Ferkó (Kovács Mihály), Aba András (Kaliczky Ernő), Csik Vendel (Menyhárt Lajos), Istók (Tulnik József) Tenger Ádám, (Farkas Lajos), Szita Pista (Fanton István), Bálint (Vizvári Jenő) Gergő (Schmidt Lajos), Tömjén plébános (Körmöndi Géza), Bencze mindenes (Szabó József).

— **A belügyminiszter és a csodadoktor.** Perczel Dezső belügyminiszter Debreczenben időzése alkalmával tegnap délután egy express ajánlott levelet kapott. Sürgősen kereste a levélkézbesitő a szállodában s személyesen nyujtotta át a belügyminiszternek czimére érkezett ajánlott levelet.

Akik esetleg azt hitték, talán valami fontos politikai eseményről értesitették a belügyminisztert, azok csalatkoznak. A levelet Debreczenben a főpostán adták föl. A miniszter felbontotta a levelet, melyből egy névjegy hullott ki. A névjegy a következőket tartalmazta:

TÁPAI MIHÁLY
u. u. csoda-doktor
lakik Pacsirta-utcza.

Gyógyit mindenféle gyógyithatatlan betegségeket stb.

A névjegy mellé egy kis papirszeleten felirva a következő szavak állottak:

Kegyelmességednek
szives figyelmébe.

Ime a debreczeni kuruzsló, a csodadoktor a legmagasabb helyeken is felajánlja az ő csodatevő gyógymódját, melylyel eddig csak a hiszékeny nép között tudott boldogulni.

— **Megugrott vevő**. *Csicsó* Lajos hatvan-utczai kereskedőt tegnap ugyancsak becsapta egy „vevője“, akihez hasonló vevőt nem kiván senkinek. Az ipse, *László* Ferencz, ötödliter pálinkát behörpintett, majd jóllakott egy fél zsömlyével, azután elfutott, anélkül, hogy fizetett volna. — Nehány percz mulva elfogták az utczán. Azt mondta, éhes volt, azért mesterkedett igy.

— **Rablók a fővárosban.** Vakmerő rablás történt az éjjel a fővárosban. Két rabló orvul megtámadott egy belügyminiszteri hivatalnokot. A gazemberek előbb hurkot vetettek a nyakába, majd oldalba szurták s csak a véletlen szerencse, hogy a kés a szivébe nem hatolt. Az eset részletei a következők:

Mester Károly 26 éves belügyminiszteri hivatalnok az éjjel 12 óra után egy munkásgyülésről, hol hivatalból volt jelen, hazafelé tartott, a külső Baros-utczából. Amint az uj vásártérre ért, rágyujtott egy szivarra s keresztül akart menni a nagy téren.

Alig ért a közepére a térségnek, két rongyos alak lépett eléje, kiknek egyike tüzet kért tőle. Amint odanyujtotta szivarját, a következő pillanatban a másik ***hurkot vetett a nyakába***, amelyet azután erősen meghuzott. Kétségbeesett harcz fejlődött ki erre a két rabló és Mester között. Nehány arra járó gázgyári munkás a hangokra figyelmessé levén, kutatni kezdtek. Ez alatt a gazemberek erősen folytogatták Mestert, végre késsel oldalba szurták s anélkül, hogy valamit elvehettek volna, az éj sötétében elmenekültek.

Az emberek ott találták Mestert eszméletlenül s első sorban az erősen megszoritott hurkot távolitották el nyakáról s értesitették az esetről a mentőket, meg a rendőrséget. Mikor a sebét bekötözték, akkor derült ki, hogy a szurás erejét a belső zsebben volt kemény kötésü könyvecske fogta föl. Ha az nincs a zsebében, biztos halál vár az illetőre. Mestert a mentők beszállitották a Rókus-kórházba, ahol a nyakán szenvedett sulyos belső sérüléseket nemsokára kiheveri.

A merénylőket még eddig nem sikerült elfogni.

— **A czimboraság vége**. Tegnap délután, a régi kórház háta mögött, a domb füvén légytársaik között Polacsek Lajos és Nikita Gyuri aludták az igazak álmát. Utóbbi kelt föl hamarabb és az alvó Polacseknek ellopta egyetlen és utolsó forintját és kinos feltünés nélkül elhagyta a volt kórház lokalitása előtti helyiséget. Polacsek csak az esti órákban látta viszont kebelbarátját Nikitát és nem borult a keblére, hanem rendőrért kiáltott és a rendőr, mivel gyanusnak találta mindkét férfiut, bekisérte őket a kapitánysághoz.

— **A képzelem hatalma**. Diderotnak, a nagy bölcselőnek, rendkivül élénk volt a fantáziája. Egy alkalommal egyik barátja valami könyvről vitatkozott vele; Didorot a szerző védelmére kelt, mig barátja hevesen megtámadta. Végre feltünt a vendégnek, hogy Diderot nagy lelkesedéssel, izgatottsággal beszél, még pedig olyan dolgokról, a minek a könyvben semmi nyoma sem volt. — De kedves Diderot, — mondá — én többször elolvastam azt a könyvet s biztosan tudom, szó sincs benne arról, a miről te velem vitatkozol. — Hogyan? — kérdezte Diderot meglepetten — ez nem áll ott? Nos, — folytatja mosolyogva, — legalább is ott kellene annak is lennie, a mit mondtam. Egy más alkalommal, midőn lnánya belépett szobában, kezeit tördelte s igen kétségbeesettnez látszott. — Az Isten szerelmére, atyám, mi történt? — kérdezte a leány. — Elfogatási parancsot kaptál? — Nem gyermekem. — Vagy talán vagyonod forog veszélyben? — Az sem. — Hát akkor az egekre kérlek, világositsfel, micsoda szerencsétlenség ért, micsoda bánat gyötör; hátha segithetek rajtad? — Oh, ne ijedj meg gyermekem, — mondá végre Diderot kissé lecsendesedve, — de egy olyan, tragikus történetet gondoltam ki magamnak, hogy önmagam is egészen kétségbe estem.

— **Parazita**. Diki Zsuzsánna, Kassára való 27 éves cselédleánynak komja volt a dolog. Igy fejezi ki jó magyar népünk azt az állapotot mikor valakinek a foga nem fülik a munkához. De a gyomor zsarnok s enni kér hangos kiáltással, hát kapta magát és utazott egyik kórházból a másikba a nélkül, hogy valami baja lett volna mint a restség. Igy aztán volt jó lakása, ebédje, gondozása Kassa város számlájára. Kassa város azonban megunta az ő szülöttjét imigyen táplálni és kitiltatta Zsuzsa szolgálóleányt a kórházakból, sőt arra is figyelmeztette a hatóságokat, hogy ha a parazita valahol jelentkezik, hát csipjék fülön és — toloncczolják haza.

— **A szerelmesek Eldorádója**. Régi gyöngéje főként az asszonyoknak, hogy a szerelmes sziveknek mindig pártját fogják, sőt néha kelleténél jobban is, de arra, hogy egész város álljon két szerető sziv mellé — arra alig volt példa. — Szászsebes az az Eldorádó, a hol a szerelmet még meg tudják becsülni s kezükre járna a szerelmeseknek. Egy W. nevü fiatal szászsebesi ember Verseczen próbált, szerencsét — hol boltos-segéd volt. A boltban megismerkedett egy előkelő polgár szőke leányával s igen természetes, hogy lángoló szerelemre gyuladtak az ifju szivek s még természetesebb, hogy a leány szülei hallani sem akartak arról, hogy a két szerető sziv egyesüljön. Elővigyázatosságból a kisasszonyt felküldték Bécsbe a tanitóhoz, hogy feledje el a szászsebesi Apollót. Csakhogy a szerelmesek nem akartak belenyugodni a szátválasztásba. W. föl-utazott Bécsbe s megszöktette a szőke leányt s vitte egyenesen haza Szászsebesre. Es Szászsebes nem hagyta el a szerelmeseket. A fiu szegény volt és a szászok tudták, hogy a szalma kunyhót a tizenkilenczedik század végén már be kell rendezni. Ki amit adhatott, adott a szerető sziveknek. Butort, evőkészletet, patyolat kelengyét, sőt közköltségen szállást is béreltek nekik s most a város védőszárnyai alatt melegszenek kicsiny fészkükben. De még ezzel sem elégedtek meg a szászsebesiek. Stadtpfarrer utján megmozditanak minden követ, hogy házaspárrá lehessen a két szerelmes. Ez a dolog ugyan nem könnyü, mert a leány kiskoru s igy szülői engedély nélkül nem adja férjhez az anyakönyvvezető. De hát a fiatalság olyan betegség, a melyet egész biztosan meggyógyit az idő s nem valószinü, hogy elszállhasson a szerelem azokból a szivekből, a melyekre egy egész város vigyáz.

— **A krajczár vége.** A Nagyméltóságu m. kir. pénzügyminiszter urnak 40918. számu rendelete folytán közhirré tétetik, hogy az ausztriai értékü 1 azaz egy krajczáros és fél krajczáros réz váltópénz a magán forgalomban csak 1898. évi junius hó 30-ig fogadandó el, az állami pénztáraknál és hivataloknál pedig csak 1899. évi deczember hó 31-ig fogadtatnak el s hogy 1899. évi deczember hó 31-dike után azok sem név értékükben sem anyagi értékük megtéritése mellett többé sem fizetésképpen el nem fogadtatnak, sem be nem váltattnak. A városi tanács.

— **Pap czukorból.** Szarvasról jelenti tudósitónk ezt a mulatságos esetet: A szarvasi ágostai evangélikus hivek a jeles Zvorinyi Jánost választották meg lelkésznek, ki fényes tulajdonaival csakhamar meghóditotta a sziveket és elméket. Mindenünnen őszinte szeretet sugárzott eléje, de sehonnan oly plasztikusan s oly édesen, mint Zuba János czukorkészitő részéről, ki a szerete lelkészt hü utánzatban czukorrudacskákba öntötte s darabonként krajczárjával piaczra doba. Tudósitónk nem győz eléggé csodálkozni azon a kelendőségen, melynek a czukorba öntött lelkész városszerte örvend. A kiskoru nemzedék valóságos rajongással szopogatja utczahosszat, de az érettebb koruak is tisztelettel szólna a kiváló lelkész édességéről

s egyébb jó tulajdonságairól. Röviden: Zvornyi lelkész Szarvason mesés népszerüségnek, Zuba pedig kitünő üzletmenetnek örvend. Ha a Zuba ur által megteremtettt kultusz országos elterjedést nyerne, hazánk összes jelesei rövid idő alatt czukorszobrokká merevednének, a mi kétségtelenül nagy lendületet adna a czukoriparnak s nagy embereinek czélirányos kultuszának.

— **Buzaárak esése.** Nap-nap mellett fokozatosan esnek lejebb a buzaárak, mely körülmény valószinüleg a kedvező aratási kilátásokkal van összeköttetésben. Egy hét alatt épen két forinttal lett olcsóbb a buza s a 13 forintosat ma 11 forinttal jelzik. Ennek daczára piaczunkon a liszt és kenyér eladásnál alig észlelünk valami árleszállitást, mert az élelmes kofák azzal állanak elő, hogy ők a kenyeret még a drágán vásárolt lisztből sütötték, a mi oknak lehet ok, de egyáltalán nem elfogadható, mert az még sem járja, hogy a kofanénikék a vásárlóközönség rovására hizzanak.

— **Állatbiztositás és állategészségügy.** A magyar állattenyésztés két legnagyobb fontosságu kérdése az, ami e soroknak a czime. Mindkettő régi idő óta foglalkoztatja a szakköröket és a kormányt is; az elsőnek szervezése a magyar gazda sorsának jobbrafordításában elsőrangu hivatást teljesithetne, a másodiknak államositása pedig egyik legégetőbb szüksége közgazdasági érdekeinknek. Beavatott forrásból értesülünk arról, hogy mindkét kérdés rövidesen tényleg *napirendre* kerül. A földmivelésügyi miniszteriumban ugyanis elkészültek az *állategészségügy államositásáról szóló törvényjavaslat* tervezetével s egyszersmind befejezték a *kötelező állatbiztositásra* vonatkozó tanulmányokat is. Az egész ország nagy érdeklődéssel várja a két nagy kérdésre vonatkozó hireket.

— **Folt, a mely tisztit.** Egy kis koresmában ültek együtt Barancsik Mihály és Fazekas János s csendesen pityizálva beszélgettek az idő folyásáról. Mindjobban belemélyedtek a diskurzusba és egyszer csak Fazekas azon veszi észre magát, hogy társa neki olyat mondott, ami becsületbe vágó dolog. Hogy igy csorba esett a becsületén, nosza kézrekapta somfa botját és olyat huzott a Barancsik arczára vele, hogy hosszu kék folt maradt az ütés helyén. Ime a „folt, amely tisztit" magyar kiadásban. Alighanem alaposabban kitisztitotta volna a becsületét Fazekas, ha a koresmáros tapintatos közbejárásának nem sikerült volna az atyafiak közt felmerült nézeteltérést kiegyenliteni.

— **Az áruló telefon.** Szinhely: egy, napilap szerkesztősége. Idő: éjjjeli tizenegy óra. (Erős telefoncsengetés.)

Reporter (a telefonhoz rohan): Halló ki beszél?

(A telefonon azt jelentik, hogy Lusztig ur, a korrektor halálos beteg s nem jöhet be korrigálni.)

Reporter (dühösen): Hallatlan gazság! Tizenegykor haldokolni ... Hohó... Mi ez? Hisz ezek muzsikahangok ...

Telefonos kisasszony (közbekiált): Beszélnek még?

Reporter: Igen ... kisasszony, kérem, mondja meg, kivel vagyunk összekötve?

Telefonos kisasszony: A Sósfi-kávéházzal!

Reporter: Hát onnét szól a muzsika! Oh, az a gazember! — Kérem, kisasszony, hagyja csak meg az összeköttetést. (Erősen csengot.)

Pinczér (a Sósfi-kávéházból): Ki beszél? Mit parancsol?

Reporter: Ott van Lusztig ur a kávéházban?

Pinczér: Igen. Kártyázik.

Reporter: Küldje a telefonhoz. Mondja neki, hogy a Blau-féle kávéházból kéretik.

(Pár pillanat mulva telefonctöngetés.)

Reporter: Maga az a Lusztig?

Egy hang (a telefonon át): Igen, mi tetszik?

Reporter: Azt a vén viziló arkangyalát ... Jöjjön be rögtön a redakczióba haldokolni!

NB. Lusztig ur be jött, de nem haldokolt.

x **Figyelmeztetésül!** A vagyon bukott Droppa és Taróczky czég összes árui folyó hó 25-től azaz szombattól kezdve *beszerzési áron alul* eladatnak, melyre a tisztelt vásárló közönség figyelme felhivatik.

TÁVIRATOK.

A háboru.

Filipi-szigetek sorsa.

A kamarában folytatják a vitát a Filippi-szigetek felett.

Moret, volt gyarmatügyi miniszter kijelentett, hogy a kormány felhatalmazta Primo de Rivera tábornagyot, hogy a béke iránt tárgyalásokat folytasson, továbbá eljárását helyeselte és a biacnabatoi szerződést jóváhagyta. Ha valaki felelős az nem Primó tábornagy, hanem a kormány és szóló, a ki tagja volt annak a kabinetnek. Moret emlékeztett arra, hogy Primo tábornagy, midőn a Sagasta-kabinet kormányra lépett, távirati uton kérte felmentését és egyidejüleg jelentette, hogy a felkelők vezéreivel tárgyalásokat folytat meghódolásuk iránt. A biacnabatoi szerződés nem tartalmaz titkos feltételeket. Ellenkezőleg, Primo viaszautasitotta a felkelők igényeit. Az egyetlen igérgéret az volt hogy oly polotikai reformokat léptet életbe a Filippi-szigeteken, a melyeket az anyaország jogosoknak ismerne el és pedig hat hónapon belül, de csak azután, ha az egész szigetcsoport lecsilapul és egyetlen felkelő sem marad fegyverben. Szóló ismétli, hogy a béke tényleg meg volt. A jelenlegi felkelés csupán az amerikaiak maguktartásának a következménye. Az ülés este nyolcz órakor ért véget. A vita folytatását elnapolták.

Madrid, junius 22.

A hivatalos lap rendeletet tesz közzé a külföldi adósságnak külföldi pénzben való fizetéséről. E rendelet első czikke felszóllitja a külföldi hitelezőket, hogy jelentsék be követeléseiket, és felsorolja azokat a következményeket, a melyeket a bejelentés elmulasztása maga után vonna. Egy másik czikk kimondja, hogy a czimletek benyujtásának határideje a rendelet kibocsátásának napjától junius 30-ig terjed.

Madrid, junius 22.

Havannai hivatalos távirat jelenti:

Egy amerikai hajó 3 óra hosszat bombázta Casildát: 150 lövést tett 16-os kaliberü és más kissebb kalibernü ágyukból. Az ott elhelyezett csapatok fényesen védekeztek. A Katholikus Ferdinánd és a Deffendente ágyunaszád tüzelése miatt az amerikai hajónak a spanyolok nagy lelkesedése közepette vissza kellett vonulnia a nélkül, hogy — eltekintve néhány házon és raktáron ejtett rongálástól, valami más kárt is okozott volna.

London, junius 22.

A Times jelenti Havannából tegnapi kelettel:

Linares ezredes azt táviratozta, hogy 60 amerikai hajó, valószinüleg csapatokkal, megjelent Santiago de Cub előtt. Blanco tábornagy hat zászlóaljat kiküldött a partok védelmére.

New-York, junius 22.

Az Ewening Journal keywsti távirata szerint az ott élő kubaiakhoz Havannából intézett titkos irásu táviratok azt azt mondják' hogy Blanco tábornagy az ellene intézett gyilkossági kisérlet után elhagyta a kormány-palotát és azóta az El-Principe erődben tartózkodik és onnao vezeti a polgári kormányzatot is.

A kis leány szerelme.

Budapest, junius 23. Vicskó Annának egy csinos 16 esztendős varró leány, addig mondogatta a házbelieknek, hogy egy jómódu uri embernek a szeretője, amit bár — tudva ártatlanságát — sértett önérzetében gyufaoldatot ivott és sulyosan megsebesült. Most anyjának Rombach-utczai lakásán ápolja.

A leégett seprügyár.

Orosháza, junius 23. A vizsgálat megállapitotta, hogy Rosenberg János seprügyárát egy elbocsájtott munkás felgyujtotta. A bosszuálló legényt már letartóztatták. A kár 20.000 forint.

A franczia kormányválság.

Páris, junius 22. Faure elnök ma délelőtt tanácskozott a két kamara elnökeivel és valószinüleg még a mai nap folyamán meg fogja hivni azt a politikai személyiséget, akit a kabinetalakitással megbizni szándékozik. Azt hiszik, hogy ez Brisson vagy Bourgeois lesz.

—

Páris, junius 22. A két kamara elnökeivel Loubethvel és Derchanellel folytatott tanácskozások után Faure elnök elhatározta, hogy folytatja az egyesülés és kibékülés miniszteriumának alakitására irányzott kisérletét. Általában azt hiszik, hogy Peytral szenatort fogja megbizni, a kit ma délután fog az Elysée palotába meghivni.

—

Páris, junius 22. Faure köztársasági elnök Peytral szenatort szólitotta fel a kabinet alakitásra. Peytral gondolkozási időt kért holnap délutánig.

Összeesküvés a czár ellen.

Budapest, junius 22. Szentpétervárról azt a szenzácziós hirt jelentik, hogy Zvanov gróf kamarást és nejét, aki a czárné udvarhölgye, Siskin ezredest, az udvari szakácsot és több udvari tisztet **elfogtak**, mert kiderült, hogy a **czárt** és a **czárnét** meg akarták **mérgezni.** A czárné orvosa, Andriev a **theában mérget talált** s a czárné **ivott is** a mérgezett theából, de keveset, mégis heves **gyomorgörcsöket** kapott. Állapota **aggasztó.**

Irodalom és müvészet.

* **Caesar emlékszobra.** Annak a rendkivül érdekes és a huszadik században játszó regénynek, a mit „Caesar emlékszobra" czimmel Donnelly irt s amelynek első kötete a „Legjobb könyvek" tárában már megjelent: befejezést nyert. — A második és utolsó rész most került a könyvpiaczra, bizonyára örömére azoknak, a kik a csodálatos történet első felét olvasták. — A most megjelent kötetben azonban nemcsak e regény végső részét kapják az olvasók. A kiadó czég ugyanis, hogy a könyv vaskosabb legyen, hosszabb és önálló elbeszélést csatolt a regényhez. Igy történik azután, hogy a „Legjobb könyvek" most kiadott 18-dik kötete a regény végén kivül még egy bájos novellát is ad,

amelynek czime „A kardbojtért". Jeanne Schultz irta, aki egy bakfis leány támadó szerelmét festi poetikusan és szinesen. A rendkivül bájos kis leány egész szivvilága elénk tárul a novella lapjáról és olyan kedves és szeretetreméltó ez a kis szerelmi történet az ő hősével és hősnőjével, hogy lehetetlen igaz gyönyörüség nélkül nem olvasni ezt a bájos idillt, a melynek aligha akad méltó párja. — A kötet, amely ugy Légrády testvérek könyvkiadóhivatalában (Váczi-körut 78.) mint minden könyvkereskedésben megrendelhető, éppen ugy 50 krért kapható, mint a "Legjobb könyvek bármelyik kötete.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény. 30.

— Irta: **Uriel.** —

(Folytatás.)

— Hogy éljek hát?

— Lappangva.

— Mit akarsz Epikur fagyos mondásával?

— A ki lappangva él: tovább él. Okos emker volt az az Epikur. Te reád nagyon is illik a mondása. Tartózkodnok kell az izgalmaktól. Nyugodt, szabályos legyen az életed.

— De tudod, hogy nagy dolgok előtt állok most.

— Ha az élet nyugalmát többre becsülöd (s tudom, mily göresösen ragaszkodol az élethez) a halál rideg nyugalmánál: kerülj mindent, a mi testi vagy lelki izgalommal jár.

Abay határtalan csüggedéssel néz a félig ittas doktorra. Habozni látszik: nem tudja, megköszönje-e barátjának ezt a „felvilágositás"-t, vagy . . . Az a gondolat jutott eszébe, hogy megátkozza és örökre elfordul tőle, a ki élete legboldogabb pillanatában kimondhatatlan, reménytelen boldogtalanságba sodorta. De még többet szeretne tudni s elhatározza, hogy holnap hires orvosokat fog felkeresni. Tisztába akar jönni azzal, hogy mint fiatal férj, a mézes hetek első napjain, ha kissé mohón találná élvezni a szerelmet: nem szakad-e meg az a fonál, mely majd mint összesárgult levelet, leejti őt az élet fájáról a temető avarjába.

Zsiga doktor iszik tovább s a bor forr felpezsditve ereiben a vért, izgatja és sodorja tovább démoni erővel. Kéjre gondol. Megunt, megutált minden nőt. Hetek előtt panaszkodott már Bendeynek, hogy gyülöl minden nőt, de elhallgatta, hogy egyet mégis szeret s azután vágyik kimondhatatlanul. Agyát, mint valami tüzfolyó önti el a vér arra a gondolatra, hogy Ellát mégis a karjaiba zárhatja valamikor.

Barátja megsemmisülve lesi a szót ajkáról, de az hallgat. Mindent elmondott, megértheti belőle Abay, hogy csak „baráti figyelmeztetés" volt. Ki mondhatná ő reá, hogy aljas szándék vezérelte ezen felfedezésben? Sőt baráti szive össze is szorult arra a gondolatra, hogy elfujta Abay boldogságát. De vannak sulyos és nehéz kötelességek. Abay most már, ha jellemes férfi, nem vezeti oltárhoz Ellát, hanem elmond neki őszintén mindent s Ella, mint annyi millió leány, lemond első szerelméről s kezét nyujtja annak, a ki azt először kéri. Ennyi életfilozófiája ma már minden szegény leánynak van.

Mire Bendey a buffetbe visszaérkezik, Zsiga doktort egyedül találja.

— Hol van Abay?

Zavaros tekintettel néz körül a fiatal orvos, felemelkedik, ajka mozog s roskadozó teste visszavágódik a zsöllyébe.

— Elment Abay?

Borizü hangon, álmosan tagolja Zsiga doktor:

— El . . . Elüzte a nyugtalanság.

— A nyugtalanság?

— Megijedt.

— Miért?

— Alkalmasabb dietát ajánlottam neki s ezt csak egy szóban fejeztem ki: nyugalom.

Bendey, szokás szerint összekulcsolva karjait, egyenesen állott a félittas fiatal doktor előtt.

— Kikottyantottál mindent előtte? Elriasztottad a boldogságtól?

— Nem tudtam, hogy hypochondrikus.

— Csak nem voltál oly szivtelen, hogy ezen az estén a bajára figyelmeztesd?

— Kötelességem. Az orvosnak néha szomoru kötelességei vannak.

— Fecsegni sohasem kötelessége senkinek. Megmérgezted a lelkét.

Zsiga doktor állát összekulcsolt kezére hajtja.

— Légy te jobb barátja.

XIIV.

Az „Angol királynő" második emeleti szobáiban fogadtak lakást Glasner Frigyes dr. és Vogel Rudolf dr. bécsi hirneves orvosok, a kik a magyarországi orvoskongresszus miatt időznek a fővárosban. A sebészeti szakmában kiváló kapaczitások mindketten. Különösen Glasner dr., a ki némelyek szerint, az élet- és boncztani tudományban is vetekedik a leghirnevesebb belgyógyászokkal.

A középső terem, melybe a 18. számu ajtón nyilik a bejárás, dolgozó szobájába a két tudósnak. Csaknem a szőnyeges padlóig huzódnak a Dunára néző ablakok. A butorzat egyszerü. A világos szoba közepén álló négyszögü asztalon orvosi szerek vannak összehalmozva. A sarokban három magas lábon álló hordozható asztal, melyre villámos lámpa van helyezve. A magas ablakok előtt lévő alacsony székeken három férfiu ül. Közepen Abay Imre, Jobbra Glasner, balra Vogel.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Debreczeni piacz.

Junius 22—23 heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piaczra hozatott 3500 kgr. I. rendü 11.80, II r. 11.70, III r. 11.60.

Rozs, piaczra hozatott 3200 kgr. I. rendü 8.—, II r. 7.90, III r. 7.80.

Kétszeres, piaczra hozatott 2300 kgr. I. rendü 9.10, II. r. 9.—, III r. 8.90.

Árpa, piaczra hozatott 2600 kgr. I. rendü 5.80, II r. 5.70, III r. 5.60.

Zab, piaczra hozatott 1600 kgr. I. rendü. 8.00, II r. 7.90, III r. 7.80.

Tengeri, piaczra hozatott 5100 kgr. ó-tengeri I. rendü 5.30, II. r. 5.20. III. r. 5.10.

Köles I. r. 4.80.
Köleskása 13.—, 12.50.
Burgonya 3.—
Piaczi áruczikkek:

Kilonként: Árpakása 16—34 kr. aszaltszilva 32 kr., asztali dara 18—22 kr. burgonya 3 kr., borsó szepességi 22 kr., szatmári 16 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr. disznó-zsir 68, czukor 46—48, irós-vaj — kr., köleskása 15 kr., lencse szatmári 26, szepességi 30 kr., liszt Nr. O. 22½ Nr. 1. 22 kr, Nr. 2. 21½ kr., Nr. 3. 21 kr., Nr. 4. 20 kr., Nr. 5. 19 kr., Nr. 6. 17¼ kr., Nr. 7. 16 kr. olvasztott vaj — kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr., rizskása 16—36 kr., szappan 22 kr., szalonna sós 64 kr., sótlan 60 kr., kávé —, frt — kr.

100 kilónként: Bab fehér 8—12 bab sárga 8—12 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só darált 11.00, d. zsir 62—63 frt, széna I. rendü 1.80, II. r. 1.60, III. r. 1.—, szalma I. r. 60 frt. II. r. 40, szalonna sós 62—64 frt, szalonna sótlan — frt, háj 64—66 frt, juh turó ——, szappan —.— frt, aszalt szilva —— frt, borsó —.— frt, lencse —.— frt. rizs — frt, pirszén 2.00, salgótarjáni 1.50, szalonkőszén .—, árpakása .—.—.—

Állatvásár.

Ló felhajtatott 750 db., elkelt 540 db. Marha felhajtatott 916 db., elkelt 435 db. Bika felhajtatott —— db, eladatott —.—

Husárak: Marhahus 40 44, 48, 52—54 kr. Bornyuhus 56, 60 kr. Sertés 48, 52, 60 kr. Juhhus ——— kr.

Tüzifa: 4 köbméter tölgyfa 12 frt bükkfa 13 frt, nyárfa 7.00 kr., fafelvágás 2.50 frt, beszállitása 1.50 kr.

Napszámárak: Havi átlag, férfi ellátással 80 kr, ellátás nélkül 1.20 kr. nő ellátással 50 kr, ellátás nélkül 80 kr. gyermek ellátással 20 kr, ellátás nélkül 35.

Literenként: Tej 10 kr., tejfel 40 kr. aszalt-szilva 12 kr., petroleum 16—20 kr. borsó 14—16 kr., lencse 14—16 kr., bab 8—10 kr., köleskása 12 kr.

—

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. junius hó 23-án.

Államadósság:			
Magyar aranyjáradék 4%	—	121.25	121.75
„ vasuti beruházási köt. 4½%		120.—	121.—
„ koronajáradék 4%	—	98.80	99.30
„ regále vált. köt. 4½%	—	100.25	101.—
Osztrák aranyjáradék 4%	—	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4²/₁₀%		101.20	101.70
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.		140.—	141.—
Részvények:			
Magyar hitelbank részvény	—	398.—	398.25
Osztrák hitelbank részvény	—	361.—	361.20
Magyar ipar- és keresk. bank. r.		104.50	104.75
Sorsjegyek:			
Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.		122.—	123.—
„ „ 3%-os „		103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os		120.—	121.—
Magyar vörös keresztsorsjegy		10.50	11.—
Osztrák „ „	—	20.75	21.25
Olasz „ „	—	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	— — —	6.75	7.—
Jó-szív „	— — —	4.10	4.50
Pénznemek:			
Cs. és kir. arany	— — —	5.63	5.71
20 márkás arany	— — —	11.77	11.81
20 frankos arany	— — —	9.52	9.56
1 Sovereigns	— — —	11.99	12.03

—

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. junius 22-én.

A magyar buza 5 krral drágább lett. A kinálat a mai kész buzaüzletben csekély volt. A kereslet korlátolt olyannyira, hogy a forgalom csak nehány kisebb tételre szoritkozott, a melyekért 5 krral magasabb árakat fizettek. Külföldi buzát jól kináltak, de a kereslet hiánya következtében a forgalom szünetelt.

Rozsban igen csekély volt a forgalom 40 krral olcsóbb áron.

Tengeriben vételkedv hiánya miatt csekély volt a forgalom.

Zabban a forgalom mérsékelt volt változatlan áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.85 forinton, 200 mm. 77 k. 13.80 forinton, 500 mm. 76 k. 13 forinton, 100 mm. 75 k. 13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három bónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

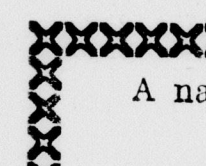
Buza szeptemberre	9.06— 9.08
„ márcz.—ápr.	11.——11.10

Rozs szeptemberre	6.81— 6.81
Tengeri máj.—jun.-ra	4.81— 4.82
Zab szeptemberre	5.69— 5.71

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	11·05—11.10
„ őszre	9 03— 9.04
Rozs sseptem.	6.75— 6.78
Zab „	5.65— 5.66
Tengeri máj.—jun.	4.79— 4.80
Repcze augusztusra	12.60—12.70

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal**

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. május hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul			Vonat	Érkezik	
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	3.37	délután	Tv. sz. sz.	5.11	délután
P.-Ladány	8.15	este	Személyvonat	9.45	este
Budapest	9.01	reggel	Gyorsvonat	1.54	délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.10	este
Budapest	10.27	este	Személyvonat	5.35	reggel

Debreczen—M.-Sziget

Szatmár	5.22	reggel	Személyvonat	1.—	délután
M.-Sziget	3.—	reggel	Személyvonat	9.45	délelőtt
M.-Sziget	3.56	délután	Személyvonat	10.49	este
M.-Sziget	6.59	délután	Gyorsvonat	11.40	este
M.-Sziget	6.55	este	Tv. sz. sz.	7.—	reggel

Debreczen—Szerencs

Szerencs	8.25	reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt
Szerencs	4.02	délután	Személyvonat	7.06	délután
Szerencs	7.05	este	Személyvonat	9.55	este

Debreczen—Füzes-Abony

Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Füzes-Abony**	4.16	délután	Vegyesvonat	8.00	délután

Debreczen—Nagy-Léta—Vértes

N.-Léta—Vértes	8.35	reggel	Vegyesvonat	10.46	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.21	délután	Vegyesvonat	6.24	délután

Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök

B.-Szt-Mihály	5.28	reggel	Vegyesvonat	8.58	reggel
B.-Szt-Mihály	4.06	délután	Vegyesvonat	7.02	délután

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füredig.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik			Vonat	Indul onnan	
P.-Ladány	7.40	reggel	Tv. sz. sz.	6.12	reggel
P.-Ladány	5.14	reggel	Személyvonat	4.06	reggel
Budapest*			Gyorsvonat	9.15	este
Budapest	3.36	délután	Személyvonat	9.31	délelőtt
Budapest	6.50	délután	Gyorsvonat	2.11	délután
Budapest	2.40	éjjel	Személyvonat	7.05	este

M.-Sziget—Debreczen

M.-Sziget**	7.51	reggel	Személyvonat	4.—	reggel
M.-Sziget	12.16	délután	Személyvonat	6.—	reggel
M.-Sziget	6.54	délután	Személyvonat	1.31	délután
M.-Sziget	8.54	este	Gyorsvonat	4.11	délután
M.-Sziget	10.12	este	Személyvonat	3.46	délután

Szerencs—Debreczen

Szerencs	8.09	reggel	Személyvonat	5.02	reggel
Szerencs	12.21	délután	Személyvonat	9.07	délelőtt
Szerencs	7.57	este	Személyvonat	5.20	délután

Nagy-Léta—Vértes—Debreczen

N.-Léta—Vértes	7.18	reggel	Vegyesvonat	5.18	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13	délután	Vegyesvonat	1.00	délután

Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök—Debreczen

B.-Szt-Mihály	8.17	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
B.-Szt-Mihály	6.41	este	Vegyesvonat	3.27	délután

Füzes-Abony—Debreczen

Tisza-Füred	8.—	reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.36	délután	Vegyesvonat	11.39	délelőtt
F.-Abony***	7.50	este	Vegyesvonat	5.25	délután

* Csak P.-Ladányig.
** Csak Szatmárról.
*** Csak Ohat-Kócsig.

Kiadó tanyabirtok.

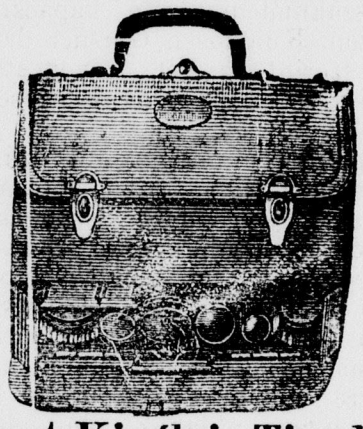
Özv. Buday Józsefné Király Ilona tulajdonát és néhai Buday Sándor hagyatékát képező Szepes- és Ebes-pusztai összesen **54²/₃ nyilast**, vagyis 307½ kat. holdat tevő, 32 kat. hold dohánytermelési engedélylyel ellátott négy tanyabirtok, együtt vagy külön-külön **folyó évi október hó 1-től** számitandó **hat évre** haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni lehet iránta Debreczenben Kossuth-uteán 65. szám alatt **Dr. Király Ferenczczel.**

617—3—2

Uti- és toilette-czikkek

legjutányosabb árban beszerezhetők

Szent-Királyi Tivadar

müipar-áru üzletében.

615—10—2

Mosóáruk!

A hirneves cosmanosi gyárból:

szintartó Voile-ok, Indish foulard, Atlas-Satin, Piquet

* Himzett Batist *

Szerbvásznak, à jour kelmék;

hazai gyártmányu

Csalán-szövet métere 11 kr.

Székely varrottas

nagy választékban és olcsón kapható

Szabó Lajos fiai

ezégnél

Debreczen, Rózsa-tér.

577—0—11

A nagymérvü érdeklődés folytán megnyitottuk a

B. C. D. csoportokat

ESETLEG

INGYEN JEGY

az 1900. évi párisi világkiállitáshoz.

500 darab sgrsjegynek és pedig *250 drb Jósziv, 100 drb Bazilika, 75 drb magyar, 50 drb olasz és 25 drb osztrák vörös kereszt egyleti sorsjegyeknek* a beszerzési árt tulhaladó esetleges nyereményét bocsátjuk az 50 tagból álló B. csoport rendelkezésére.

Ezen 500 darab sorsjegy a Bankegyesületi váltóüzlet (Budapest, Fürdő-utcza 1. sz.) részvény-társaságnál fekszik.

Minden résztvevő f. évi május hótól havonként 10 frtot, vagyis 24 hónap alatt 240 frtot fizet be az általunk kiadott postatakarékpénztári utalványnyal a *Bankegyesület váltó-üzlet Részvény-Társasághoz* s mi egy könyvecskét adunk át, hol a részvételi föltételek, valamint az 500 sorsjegy számai benfoglaltatnak. Azonkivül minden résztvevő ingyen kapja kézhez a „Gyógyfürdők és Üdülőhelyek Magyar Utazási Közlöny" czimü lapunkat, mely időnként közölni fogja az ezen sorsjegyekre vonatkozó sorsolási értesitéseket. *A résztvevő, ki az első 10 frtnyi részlet összeget befizette, már igénynyel bir az 500 sorsjegy játeknyereményeire.* Minden nagyobb nyeremény az 50 résztvevő között egyenletesen lesz felosztva.

Az 50 sorsjegyre évenként 13 huzás esik, mely 840.000 kor. főnyeremény összegnek felel meg és igy minden hónapra körülbelül **1** huzás esik.

24 havi részlet befizetése után minden résztvevő kap:

1. egy utazási jegyet Budapesttől Párisig Bajorországon át és vissza Svájczon át (II. oszt. gyorsvonat.)
2. egy hétre szóló lakásjegyet Párisban (első rangu szállodában.)
3. egy hétre szóló étkezési jegyet Párisban és a kiállitás területén.
4. közlekedési jegyet Párisban a látni valókhoz,
5. belépti jegyet egy hótre a kiállitás területére,
6. egy tizezer koronáról szóló baleset biztositási kötvényt az utazás tartamára.
7. Páris város térképét és a kiállitás tervrajzát,
8. egy magyarul, németül és franciául beszélő vezető kalauzolását.

Mindenki beláthatja, hogy a kinálkozó játékesélyek két év alatt egy vagy több nagyobb nyereménynyel biztatnak s föltehető, hogy kedvező esetben nem csak a párisi ut költségei térülnek meg, hanem ezenfelül tekintve a sorsjegyek nagy számát, még egy nagyobb osztalék is juthat a szerencsés résztvevőknek.

Bővebb felvilágositást nyujt és prospektussal készségesen szolgál

A Gyógyfürdők, Üdülőhelyek és Utazási Központi Iroda

Budapest,

V., Dorottya-utcza 13.

Ezen belépési nyilatkozat kivágandó és lapunk kiadóhivatalához küldendő.

(Debreczeni Ellenőr.)

Belépési nyilatkozat.

Beküldendők a Gyógyfürdők, Üdülőhelyek és Utazási Központi Irodának Budapesten, V., Dorottya-utcza 13. szám.

Minthogy az „1900. évi Párisi Kiállitásra" az „Utazási Központi Iroda" által 500 sorsjegygyel combinált utazási jegyfüzetre előjegyzem magam, kérem az erre vonatkozó könyvecskét megküldeni. Az első részletül szolgáló 10 frtot a „Budapesti Bankegyesület és Váltó-üzlet Részvénytársaságnak" (Budapest, Fürdő-utcza 1. sz.) annak vétele után be fogom küldeni.

Kelt 1898 ..... Aláirás: (tentával)

(Pontos czim: .....

a Gyógyfürdők, Üdülőhelyek és Utazási Központi Iroda

Budapest, V., Dorottya-utcza 13. sz.

568—0—9

„Csokonai" nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1898.